

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ТРЕЋЕГ ДОДАТНОГ ПРОТОКОЛА УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Члан 1.

Потврђује се Трећи додатни протокол уз Европску конвенцију о екстрадицији, сачињен 10. новембра 2010. године у Стразбуру, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Протокола у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

„Third Additional Protocol to the European Convention on Extradition

Strasbourg, 10.XI.2010

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Desirous of strengthening their individual and collective ability to respond to crime;

Having regard to the provisions of the European Convention on Extradition (ETS No. 24) opened for signature in Paris on 13 December 1957 (hereinafter referred to as „the Convention”), as well as the two Additional Protocols thereto (ETS Nos. 86 and 98), done at Strasbourg on 15 October 1975 and on 17 March 1978, respectively;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects in order to simplify and accelerate the extradition procedure when the person sought consents to extradition,

Have agreed as follows:

Article 1 – Obligation to extradite under the simplified procedure

Contracting Parties undertake to extradite to each other under the simplified procedure as provided for by this Protocol persons sought in accordance with Article 1 of the Convention, subject to the consent of such persons and the agreement of the requested Party.

Article 2 – Initiation of the procedure

1 When the person sought is the subject of a request for provisional arrest in accordance with Article 16 of the Convention, the extradition referred to in Article 1 of this Protocol shall not be subject to the submission of a request for extradition and supporting documents in accordance with Article 12 of the Convention. The following information provided by the requesting Party shall be regarded as adequate by the requested Party for the purpose of applying Articles 3 to 5 of this Protocol and for taking its final decision on extradition under the simplified procedure:

- a the identity of the person sought, including his or her nationality or nationalities when available;
- b the authority requesting the arrest;
- c the existence of an arrest warrant or other document having the same legal effect or of an enforceable judgment, as well as a confirmation that the person is sought in accordance with Article 1 of the Convention;
- d the nature and legal description of the offence, including the maximum penalty or the penalty imposed in the final judgment, including whether any part of the judgment has already been enforced;
- e information concerning lapse of time and its interruption;
- f a description of the circumstances in which the offence was committed, including the time, place and degree of involvement of the person sought;
- g in so far as possible, the consequences of the offence;
- h in cases where extradition is requested for the enforcement of a final judgment, whether the judgment was rendered *in absentia*.

2 Notwithstanding paragraph 1, supplementary information may be requested if the information provided for in the said paragraph is insufficient to allow the requested Party to decide on extradition.

3 In cases where the requested Party has received a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, this Protocol shall apply *mutatis mutandis*.

Article 3 – Obligation to inform the person

Where a person sought for the purpose of extradition is arrested in accordance with Article 16 of the Convention, the competent authority of the requested Party shall inform that person, in accordance with its law and without undue delay, of the request relating to him or her and of the possibility of applying the simplified extradition procedure in accordance with this Protocol.

Article 4 – Consent to extradition

1 The consent of the person sought and, if appropriate, his or her express renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be given before the competent judicial authority of the requested Party in accordance with the law of that Party.

2 Each Party shall adopt the measures necessary to ensure that consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, are established in such a way as to show that the person concerned has expressed them voluntarily and in full awareness of the legal consequences. To that end, the person sought shall have the right to legal counsel. If necessary, the requested Party shall ensure that the person sought has the assistance of an interpreter.

3 Consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall be recorded in accordance with the law of the requested Party.

4 Subject to paragraph 5, consent and, where appropriate, renunciation, as referred to in paragraph 1, shall not be revoked.

5 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, declare that consent and, where appropriate, renunciation of entitlement to the rule of speciality, may be revoked. The consent may be revoked until the requested Party takes its final

decision on extradition under the simplified procedure. In this case, the period between the notification of consent and that of its revocation shall not be taken into consideration in establishing the periods provided for in Article 16, paragraph 4, of the Convention. Renunciation of entitlement to the rule of speciality may be revoked until the surrender of the person concerned. Any revocation of the consent to extradition or the renunciation of entitlement to the rule of speciality shall be recorded in accordance with the law of the requested Party and notified to the requesting Party immediately.

Article 5 – Renunciation of entitlement to the rule of speciality

Each State may declare, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, that the rules laid down in Article 14 of the Convention do not apply where the person extradited by this State, in accordance with Article 4 of this Protocol:

- a consents to extradition; or
- b consents to extradition and expressly renounces his or her entitlement to the rule of speciality.

Article 6 – Notifications in case of provisional arrest

1 So that the requesting Party may submit, where applicable, a request for extradition in accordance with Article 12 of the Convention, the requested Party shall notify it, as soon as possible and no later than ten days after the date of provisional arrest, whether or not the person sought has given his or her consent to extradition.

2 In exceptional cases where the requested Party decides not to apply the simplified procedure in spite of the consent of the person sought, it shall notify this to the requesting Party sufficiently in advance so as to allow the latter to submit a request for extradition before the period of forty days established under Article 16 of the Convention expires.

Article 7 – Notification of the decision

Where the person sought has given his or her consent to extradition, the requested Party shall notify the requesting Party of its decision with regard to the extradition under the simplified procedure within twenty days of the date on which the person consented.

Article 8 – Means of communication

For the purpose of this Protocol, communications may be forwarded through electronic or any other means affording evidence in writing, under conditions which allow the Parties to ascertain their authenticity, as well as through the International Criminal Police Organisation (Interpol). In any case, the Party concerned shall, upon request and at any time, submit the originals or authenticated copies of documents.

Article 9 – Surrender of the person to be extradited

Surrender shall take place as soon as possible, and preferably within ten days from the date of notification of the extradition decision.

Article 10 – Consent given after expiry of the deadline laid down in Article 6

Where the person sought has given his or her consent after expiry of the deadline of ten days laid down in Article 6, paragraph 1, of this Protocol, the requested Party shall apply the simplified procedure as provided for in this Protocol if

it has not yet received a request for extradition within the meaning of Article 12 of the Convention.

Article 11 – Transit

In the event of transit under the conditions laid down in Article 21 of the Convention, where a person is to be extradited under a simplified procedure to the requesting Party, the following provisions shall apply:

- a the request for transit shall contain the information required in Article 2, paragraph 1, of this Protocol;
- b the Party requested to grant transit may request supplementary information if the information provided for in sub-paragraph a is insufficient for the said Party to decide on transit.

Article 12 – Relationship with the Convention and other international instruments

1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention. As regards the Parties to this Protocol, the provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

2 The provisions of this Protocol are without prejudice to the application of Article 28, paragraphs 2 and 3, of the Convention concerning the relations between the Convention and bilateral or multilateral agreements.

Article 13 – Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its interpretation and application.

Article 14 – Signature and entry into force

1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are a Party to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously ratified, accepted or approved the Convention, or does so simultaneously. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, this Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 15 – Accession

1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.

2 Such accession shall be effected by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 16 – Territorial application

1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2 Any State may, at any later time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17 – Declarations and reservations

1 Reservations made by a State to any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto shall also be applicable to this Protocol, unless that State otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or the two Additional Protocols thereto.

2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept wholly or in part Article 2, paragraph 1, of this Protocol. No other reservation may be made.

3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, or at any later time, make the declarations provided for in Article 4, paragraph 5, and in Article 5 of this Protocol.

4 Any State may wholly or partially withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with this Protocol, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

5 Any Party which has made a reservation to Article 2, paragraph 1, of this Protocol, in accordance with paragraph 2 of this article may not claim the application of that paragraph by another Party. It may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that paragraph in so far as it has itself accepted it.

Article 18 – Denunciation

1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General of the Council of Europe.

3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 19 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 14 and 15;
- d any declaration made in accordance with Article 4, paragraph 5, Article 5, Article 16 and Article 17, paragraph 1, and any withdrawal of such a declaration;
- e any reservation made in accordance with Article 17, paragraph 2, and any withdrawal of such a reservation;
- f any notification received in pursuance of the provisions of Article 18 and the date on which denunciation takes effect;
- g any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 10th day of November 2010, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

ТРЕЋИ ДОДАТНИ ПРОТОКОЛ УЗ ЕВРОПСКУ КОНВЕНЦИЈУ О ЕКСТРАДИЦИЈИ

Стразбур, 10. новембар 2010. године

Државе чланице Савета Европе, потписнице овог протокола,
с обзиром на то да је циљ Савета Европе да постигне веће јединство међу својим чланицама,

у жељи да појачају своју појединачну и колективну спремност да одговоре на криминал;

имајући у виду одредбе Европске конвенције о екстрадицији (ЕТС бр. 24) која је отворена за потписивање у Паризу, 13. децембра 1957. године (у даљем тексту Конвенција) као и два додатна протокола уз њу (ЕТС бр. 86 и 98), сачињена у Стразбуру 15. октобра 1975, односно 17. марта 1978. године;

сматрајући да је целисходно да се Конвенција допуни у извесним аспектима, како би се поједноставио и убрзао поступак изручења онда када лице чије се изручење тражи пристаје на изручење,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1. - Обавеза изручења по поједностављеном поступку

Стране уговорнице се обавезују да ће у складу са поједностављеним поступком прописаним овим протоколом издавати лица чије се изручење тражи у складу са чланом 1. Конвенције, под условом да су та лица дала пристанак и да је замољена Страна сагласна.

Члан 2. - Покретање поступка

1. Када је тражено лице предмет захтева за привремено притварање у складу са чланом 16. Конвенције, изручење из члана 1. овог протокола не подлеже подношењу молбе и пропратних писмена у складу са чланом 12. Конвенције. Следеће информације које достави Страна молиља замољена Страна ће сматрати одговарајућима у смислу примене чланова 3. и 5. овог протокола ради доношења коначне одлуке о изручењу по поједностављеном поступку:

а. идентитет траженог лица, укључујући податке о његовом или њеном држављанству или држављанствима ако су доступни;

б. орган власти који тражи хапшење;

в. постојање налога за хапшење, односно других писмена која имају исто правно дејство или извршне пресуде, као и потврда да је лице тражено у складу са чланом 1. Конвенције;

г. природа и правни опис кривичног дела, укључујући ту и податке о максималној запрећеној казни или казни изреченој у правоснажној пресуди, укључујући ту и податке о томе да ли је већ извршен било који део пресуде;

д. подаци о застарелости и њеним прекидима;

ђ. опис околности под којима је кривично дело почињено, укључујући ту податке о времену, месту и степену умешаности траженог лица;

е. у мери у којој је то могућно, информације о последицама кривичног дела;

ж. у случајевима када се изручење тражи ради извршења правоснажне пресуде, податак о томе да ли је пресуда изречена у одсуству (*in absentia*).

2. Без обзира на став 1, могу бити тражене додатне информације ако подаци који су достављени сходно наведеном ставу нису довољни да би на основу њих замољена Страна донела одлуку о изручењу.

3. У случајевима када замољена Страна добије молбу за изручење у складу са чланом 12. Конвенције, овај протокол се примењује *mutatis mutandis*.

Члан 3. - Обавеза обавештавања лица о коме је реч

Када је лице чије се изручење тражи привремено притворено у складу са чланом 16. Конвенције, надлежни орган замољене Стране обавестиће то лице, у складу са законом и без непотребног одлагања, о захтеву који се на њега или њу односи, као и о могућности примене поједностављеног поступка изручења у складу са овим протоколом.

Члан 4. - Пристанак на изручење

1. Пристанак траженог лица и, ако је то примерено, његово односно њено изричито одрицање од права на примену правила специјалности, треба да буду дати пред надлежним судским органом замољене Стране у складу са законима те Стране.

2. Свака Страна доноси мере које су неопходне како би се обезбедило да пристанак и, тамо где је то примењиво, одрицање из става 1. буду установљени на начин који ће показати да је лице о коме је реч тај пристанак, односно то одрицање дало добровољно и потпуно свесно свих правних последица. У том циљу, тражено лице има право на правног заступника. Ако је потребно, замољена Страна ће траженом лицу обезбедити и помоћ преводиоца.

3. Пристанак и, где је то примењиво, одрицање наведени у ставу 1, морају бити дати у складу са законом замољене Стране.

4. У зависности од става 5. пристанак и, где је то примењиво, одрицање из става 1. не могу бити опозвани.

5. Свака држава може да, у тренутку потписивања или у тренутку депоновања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању, или у било ком каснијем тренутку, изјави да пристанак и, где је то примењиво, одрицање од права на правило специјалности, могу бити повучени. Пристанак може бити повучен док замољена Страна не донесе коначну одлуку о изручењу према поједностављеном поступку. У том случају, период између обавештења о пристанку и обавештења о повлачењу тог пристанка не узима се у обзир код утврђивања рокова предвиђених чланом 16. став 4. Конвенције. Одрицање од права на примену правила специјалности може бити опозвано све док не дође до предаје лица о коме је реч. Свако повлачење пристанка на изручење или одрицања од права на примену права специјалности даје се у складу са законом замољене Стране и о њему се без одлагања обавештава Страна молиља.

Члан 5. - Одрицање од права на примену правила специјалности

Свака држава може да изјави, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању или у било ком каснијем тренутку, да се правила садржана у члану 14. Конвенције не примењују када лице које та држава издаје, у складу са чланом 4. овог протокола:

- а. пристане на изручење; или
- б. пристане на изручење и изричито се одрекне свог права на правило специјалности.

Члан 6. - Обавештења у случају привременог притварања

1. Како би Страна молиља могла, тамо где је то примењиво, да поднесе молбу за изручење у складу са чланом 12. Конвенције, замољена Страна ће је обавестити, што је пре могуће а најкасније десет дана од дана привременог притварања, да ли је тражено лице дало или није дало пристанак на изручење.

2. У изузетним случајевима када замољена Страна одлучи да не примени поједностављени поступак упркос пристанку траженог лица, она о томе обавештава Страну молиљу довољно унапред како би јој омогућила да поднесе молбу за изручење пре истека периода од 40 дана установљеног у члану 16. Конвенције.

Члан 7. - Обавештавање о одлуци

Када је тражено лице дало свој пристанак на изручење, замољена Страна обавештава Страну молиљу о својој одлуци у погледу изручења по поједностављеном поступку у року од 20 дана од дана пристанка траженог лица.

Члан 8. - Средства комуникације

У смислу овог протокола, комуникације се могу обављати електронским или неким другим путем којим ће се проследити писмени докази, у складу са условима који Странама омогућују да утврде веродостојност, као и преко Међународне криминалистичко-полицијске организације (Интерпол). У сваком случају, страна о којој је реч доставиће, на захтев и у сваком тренутку, оригинале или оверене копије докумената.

Члан 9. - Предаја лица које се изручује

Предаја ће бити обављена што је пре могуће, а по могућству у року од десет дана од датума обавештавања о одлуци о изручењу.

Члан 10. - Пристанак дат по истеку рока одређеног у члану 6.

Када тражено лице да пристанак по истеку рока од десет дана наведеног у члану 6. став 1. овог протокола, замољена Страна примењује поједностављени поступак из овог протокола, уколико још није добила молбу за изручење у смислу члана 12. Конвенције.

Члан 11. - Транзит

У случају транзита сходно условима наведеним у члану 21. Конвенције, када лице треба да буде издато Страни молићи у складу са поједностављеним поступком примењују се следеће одредбе:

- а. захтев за транзит треба да садржи све податке предвиђене чланом 2. став 1. овог протокола;
- б. Страна од које се тражи да одобри транзит може да захтева да јој се доставе додатне информације, ако информације наведене у тачки а. нису довољне да би та Страна на основу њих донела одлуку о транзиту.

Члан 12. - Однос са Конвенцијом и другим међународним инструментима

1. Речи и изрази који се користе у овом протоколу тумаче се у смислу Конвенције. Када је реч о Странама овог протокола, одредбе Конвенције се, *mutatis mutandis*, примењују у мери у којој су компатибилне са одредбама овог протокола.
2. Одредбе овог протокола ни на који начин не утичу на примену члана 28. ст. 2. и 3. Конвенције, у вези са односима између Конвенције и билатералних или мултилатералних уговора.

Члан 13. - Пријатељско решавање

Европски комитет за проблеме криминала Савета Европе биће обавештаван о примени овог протокола и чиниће све што је неопходно ради омогућавања пријатељског решавања било које потешкоће, која може да проистекне у вези с његовим тумачењем и применом.

Члан 14. - Потпис и ступање на снагу

1. Овај протокол је отворен за потписивање државама чланицама Савета Европе које су Стране уговорнице Конвенције или су потписале Конвенцију. Он подлеже потврђивању, прихватању или одобравању. Држава потписница не може да потврди, прихвати или одобри овај протокол ако претходно није потврдила, прихватила или одобрила Конвенцију или ако то истовремено не учини. Инструменти о потврђивању, прихватању или одобравању, депонују се код Генералног секретара Савета Европе.
2. Овај протокол ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца после депоновања трећег инструмента о потврђивању, прихватању или одобравању.
3. У односу на сваку државу потписницу која касније депонује свој инструмент о потврђивању, прихватању или одобравању, овај протокол ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума депоновања.

Члан 15. - Приступање

1. Свака држава која није чланица а приступила је Конвенцији, може да приступи овом протоколу после његовог ступања на снагу.
2. Такво приступање се врши депоновањем инструмента о приступању код Генералног секретара Савета Европе.

3. У односу на било коју државу која му приступа, овај протокол ступа на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума депоновања инструмента о приступању.

Члан 16. - Територијална примена

1. Свака држава може да, приликом потписивања или депоновања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању, назначи територију или територије на којима се овај протокол примењује.

2. Свака држава може да, у било ком каснијем тренутку, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, прошири примену овог протокола на било коју другу територију назначену у изјави. У односу на ту територију, Протокол ступа на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца након датума када је Генерални секретар такву изјаву примио.

3. Свака изјава дата у складу са два претходна става може да се, у односу на било коју територију назначену у њој, повуче на основу обавештења упућеном Генералном секретару Савета Европе. Повлачење производи дејство првог дана у месецу после истека периода од шест месеци након датума када је Генерални секретар такво обавештење примио.

Члан 17. - Изјаве и резерве

1. Резерве које је нека држава ставила на било коју одредбу Конвенције или два додатна протокола уз њу примењују се и на овај протокол, сем уколико држава изјави другачије у тренутку потписивања или приликом полагања инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању. Исто то важи за сваку изјаву дату у односу на било коју одредбу или сходно било којој одредби Конвенције или два додатна протокола уз њу.

2. Свака држава може, у тренутку потписивања или приликом полагања свог инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању да изјави да користи право да не прихвати у целости или делимично члан 2. став 1. овог протокола. Никаква друга резерва не може бити стављена.

3. Свака држава може, у тренутку потписивања или полагања свог инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању, или у било ком каснијем тренутку, да поднесе изјаву сходно члану 4. став 5. и сходно члану 5. овог протокола.

4. Свака држава може у целости или делимично да повуче своју резерву или изјаву коју је дала у складу са овим протоколом, путем изјаве упућене Генералном секретару Савета Европе, која ступа на снагу даном пријема.

5. Ниједна страна која је изнела резерву у односу на члан 2. став 1. овог протокола, у складу са ставом 2. овог члана, не може захтевати да друга страна примени тај став. Она, међутим, може, ако је њена резерва делимична или условна, захтевати примену тог става у оној мери у којој га је она сама прихватила.

Члан 18. - Отказивање

1. Свака Страна може, што се ње саме тиче, да откаже овај протокол слањем обавештења Генералном секретару Савета Европе.

2. Отказивање производи дејство првог дана у месецу који следи после истека периода од три месеца након датума када је Генерални секретар Савета Европе примио обавештење.

3. Отказивање Конвенције аутоматски подразумева и отказивање овог протокола.

Члан 19. - Обавештење

Генерални секретар Савета Европе обавештава државе чланице Савета Европе и сваку државу која је приступила овом протоколу о:

- а. сваком потписивању;
- б. депоновању сваког инструмента о потврђивању, прихватању, одобравању или приступању;
- в. сваком датуму ступања на снагу овог протокола у складу са чл. 14. и 15;
- г. свакој изјави датој у складу са чланом 4. став 5, чл. 5, 16. и чланом 17. став 1. и о сваком повлачењу такве изјаве;
- д. свакој резерви изјављеној у складу са чланом 17. став 2. и сваком повлачењу такве резерве;
- ђ. сваком обавештењу добијеном у складу са одредбама члана 18. и о датуму када то отказивање производи дејство;
- е. сваком другом поступку, изјави, обавештењу или саопштењу у вези са овим протоколом.

У потврду чега су доле потписани, за то прописно овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у Стразбуру, 10. новембра 2010. године, на енглеском и француском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна, у по једном примерку, који се депонују у архивама Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе доставља оверене копије свакој држави чланици Савета Европе и државама које нису чланице а приступиле су Конвенцији.”

Члан 3.

О извршавању овог протокола стара се министарство надлежно за правосуђе.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.